

stres frihedstradition, som jo er lang, århundredere lang.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold, og derefter bliver det forsvarsministeren.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg som valgt til Folketinget har præcis de samme muligheder, som hr. Keld Albrechtsen har, for at gøre noget ved det her. Jeg har ikke flere muligheder, og jeg har ikke færre muligheder.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for Venstre, Socialdemokratiet, De Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale for støtte til den linje, regeringen har lagt, og til afvisningen af forslaget til vedtagelse.

Jeg vil også gerne sige til fru Margrete Auken: I virkeligheden er der jo f.eks. i det parti, jeg repræsenterer, og i det, fru Margrete Auken repræsenterer, noget, vi lægger overordentlig vægt på, og det er den personlige frihed. Derfor er jeg enig i, at det, de banditter lavede den 11. september, aldrig må føre til, at vi får et sådant overvågningssamfund, at det faktisk bliver dem, der kommer til at stå med sejren. Det er jeg enig i. Og det skal jeg love, at det vil jeg våge meget over, og det tror jeg i øvrigt også gælder langt de fleste partier i Folketinget.

Må jeg så sige til hr. Albrechtsen, som jo ved sin retorik forsøger at skabe en utryghed i den danske befolkning på grund af den virksomhed, vores efterretningstjenester udøver, at det synes jeg ikke er klædeligt.

Nu antydede hr. Albrechtsen, at der i kraft af det, den tidligere regering gennem de initiativer, man havde taget med hensyn til lyttestationen i Hjørring, skulle være foregået noget nyt og noget angribeligt, og at det var noget, man havde gjort for at piske stemningen op efter 11. september.

Hr. Albrechtsen ved jo alt om, at der lang tid før den 11. september, nemlig i februar måned 2001, blev vedtaget en lov om forsvarrets formål og opgaver, og hvor Forsvarets Efterretningstjeneste fik en særlig paragraf, § 13, hvoraf det af bemærkningerne fremgår, at den virksomhed, Forsvarets Efterretningstjeneste udøver, alene er udadvendt og ikke rettet mod danske statsbor-

gere, at der foregår elektronisk indhentning af oplysninger osv. Det står jo alt sammen i bemærkningerne.

Der står videre, at Forsvarets Efterretningstjeneste løbende orienterer forsvarsministeren om virksomheden. Så synes jeg ikke, hr. Albrechtsen blot skal antyde, at den tidligere regering ved sine initiativer efter 11. september har iværksat noget nyt. Sådan har det været længe, og sådan har FET's virksomhed været beskrevet og udført i mange år. Sidste år blev det bare lovfæstet.

For så vidt angår PET, Politiets Efterretningstjeneste, har borgerne heller ikke grund til at føle utryghed. Det er nemlig således, at politiet ikke kan foretage noget indgreb i brevhemmeligheden, meddelelseshemmeligheden, altså i form af aflytninger osv., aflæsning af telefaxkommunikation, uden dommerkendelse. Så den danske befolkning skal altså ikke efter debatten her føle, at den er hensat i en tilstand af utryghed, for det er ikke rigtigt.

Så kan jeg sige til hr. Albrechtsen, at der ikke er tale om, at Erhvervsfremme Styrelsen opererer med flere mere eller mindre hemmelige rapporter. Jeg ved ikke, hvad det er for noget. Erhvervsfremme Styrelsens rapport, som har været offentliggjort, og Ekstra Bladets artikler hviler på offentliggjorte informationer af forskellig art, så der er ikke noget mystik i det.

Jeg kan til slut sige igen, at jeg er glad for den brede støtte, der er fra et stort flertal af Folketingets partier til den linje, regeringen har lagt. Der er faktisk reelt kun hr. Albrechtsen, som har til formål at mistænkeliggøre og at overflødiggøre vores efterretningstjenester, men det vil heldigvis ikke kunne ske.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 11.30

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også godt sige tak for debatten.

Jeg synes, det mest positive ved debatten har været Socialdemokratiets tilkendegivelse om, at man på det principielle plan er enige med Enhedslisten og SF i, at der bør være internationale aftaler, og så Det Radikale Venstres lidt mere fodslæbende støtte til det samme mål.

Så må man håbe, at vi i løbet af den kommende tid kan få de to partier med på også at omsætte den principielle vilje til praktisk politik.